

יהודים אחרים

יטרות גוש קטיף בחבל עזה היו גולדה מאיר, ריין, אלון וגלילי. הם הבינו שלישראל אסור לנטוש את חבל עזה. וכדי לשלוט בה חיבת לקום שם התיישבות יהודית, שתבחר את מרכזי האוכלוסיה הפלשתינאית.

וזכרים את הצהרותיהם של שמעון פרס וחי' כריו בנושא זה. "עזה תחילה" — למסור אר' תה, ומיד:

לכן לא פלא ששר הכטחון יצחק רבין מע' כב את אישורו ומונע למעשה הקמת מבני' קבע נכפדרדרום כשם שהוא מונע התחלת או השלמת סלילת דרכים חיונית ביהודה ושומ' רון.

פרס, במידה רבה של צרקה, העביר מיליונים לקיבוצים, המסתייכים למלח האי' רץ הזאת. אבל לא היה שם ראש ממשלה (מן הליכוד) שיאמר לו ולרבין, מיד וכתנאי, שיש להעמיד במקביל תקציבי התיישבות ופיתוח לחבל קטיף וליהודה ושומרון, וכמובן לעיי'

וכמה פעמים הם מראים, את החלוצים הנפ' לאים של גוש קטיף, את פניהם צרובי השמש של הילדים והמבוגרים, שנאחו בחולות הנר' דרים ועצבו אותם בערוגות שדה, ובגנים הי' פורחים של בתיהם? יהודים שמנהלים חיים נורמליים, אופטימיים בתוך התווה ובווהו של רצועת עזה. חובשי כיפות, כרובם. אבל לא רק.

מפאי'ניקים, נסיכים

וכארדוכסים

הם המפאי'ניקים הותיקים, האמיי' תיים, יכולים להתגאות שבתחילת שנת

בחבל עזה, בגוש קטיף פגשתי בשבוע שעבר ביהודים אחרים. שונים.

את יוסי גוטסמן בן ה-32, כמושב השיתופי עצמונה, גאה ובצדק בחממה אותה טיפח וה' מייצאת צמחי נוי לאירופה בלמעלה ממיליון דולר בשנה. אחרים מ-7 ילדיו של יוסי, ילדי אוקראינה ויוצא חיפה, מלווים אותו בעבודתו בחממה הענקית הכוללת מיכשור מתוחכם. 44 משפחות מרובות ילדים יושבות שם בין הדיונות של עצמונה.

את מדי מיזליק ית'היעיניים המרבית כהתלהבות על ייצוא פרחים וענבניות מגוש קטיף. ענבניות שוכו להצלחה בברה"ב, היכו את המתחרות בטעמן (וגם במחירו), עשרה רר' לר לק"ג ענבניות לצרכן לעומת ארבעה עבור המתחרות הנחותות יותר. ארבעה יל' דים היא מגרלת במקביל לורדים ולענבניות במשק המשפחתי שלהם כמושב העובדים גני' טל, מושב בעל אופי דתי, שמתיישבין באים מקרב בני-יעקבא, בוגרי צה"ל, הנח'ל וישי' בות הסדר.

את צבי הנדל, ראש המועצה האזורית חוף' עזה, בן 40, מזה 13 שנה מתיישב בגוש קטיף, אב לארבעה ילדים, הגאה ובצדק ש-3400 איש מתגוררים שם כיום. מתוך החולות, המר' כז האזורי בנווה דקלים, טווה הנדל תכניות פיתוח לגוש קטיף, מחקלאות דרך חינוך ות' עשייה ועד תיירות.

בין המבוגרים האופטימיים הללו, בולטים במיוחד הילדים. פנים מקסימים של בנים ובי' נות, רבים מהם צבע שערם ועורם בהיראדמי רם, כצבע חולות הרינונות המחוררות בעוצמה את שמש המדבר. לא מעטים מהפעוטים יח' פים, והם מתהלכים שם כרגילים בכך מאז ומתמיד.

המתמודדים והבורחים

אין כן יהודים אחרים, כאילו נחנתו על פני הירח. בתליאביב בירושלים במקומות שונים בארץ, אתה פוגש את הישראלי המצוי, — צריך להחזיר, "צריך לוותר" האמרי' קאים לא יתנו" — ושאר קריאות ייאוש. שלא תהיה טעות. יש כמובן למרבית המי' זל, גם יהודים אחרים בירושלים ובתליאביב

התוצר המסואר של הגוש חוף של יד' קטן לא ברא אף עסקן

ובכלל, המבינים שחייבים להתמודד. אבל קר' לם כמעט לא נשמע כי התקשורת והפרקלי' טים ברדר-כלל מחרישים את האזניים בקרי' אות נסיגה, ויתור כניעה ואף קריאת בזכות מגע עם הרוצחים ומפקדיהם (פרשת אייבי נתן ויאסר עראפת). לנוסגים ולבורחים יש בנות בתקשורת. לעומדים, לאלה שמוכנים להתמודד יש רוב בעם. לכן כמעט לא תראו ותשמעו אותם.

לכן התקשורת, ובראשה הטלוויזיה הישר' אלית, ישרו ויצלמו ללא הרף את הפורעים הפלשתינאים ברצועת עזה. את "מחנות הפ' ליטים" ואת ההתנגשויות עם חיילי צה"ל.

חממת צמחי נוי

יצוא לאירופה במיליון דולאר

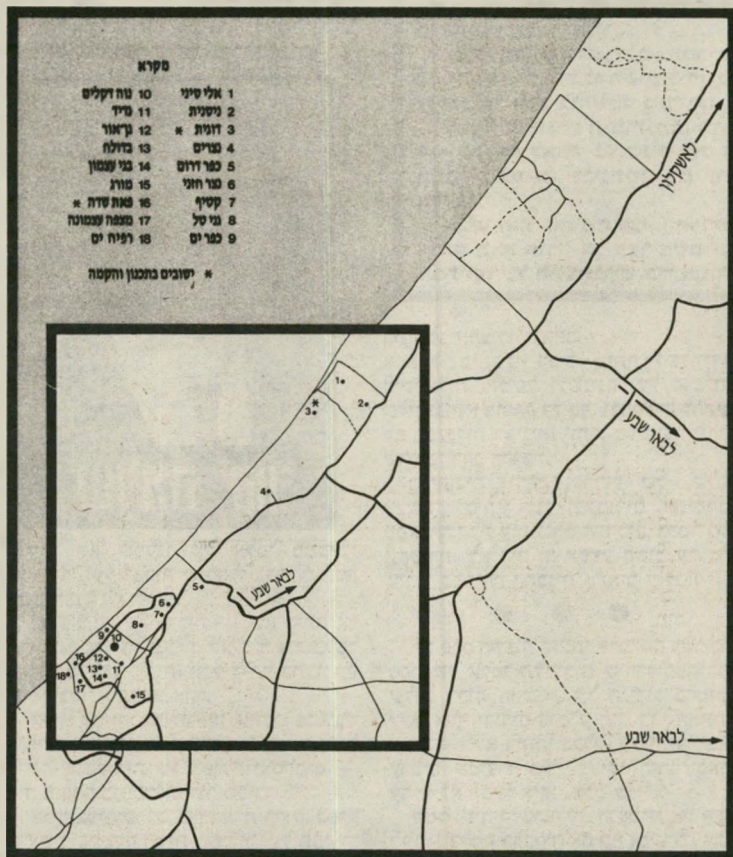
אך מה הקשר בין גולדה, ריין, אלון וגלילי למי שמתיימרים להיות יורשיהם במערך? אי' זה מעשה רציני אחד בחייהם עשו עוזי ברעם ומיכה חריש ובנידרום, וכמה מהמקבילים להם "בליכוד"? חיוך חם של ילד קטן. המס' רוצץ יחף בחולות נוש קטיף עוד לא ברא אף עסקן.

המעט המחזיק את המרובה

הממהרים להטיף לבריחה מחבל עזה (לסגור אותה בגדר — וזהו!) שוכחים שבמקרה כזה החבל ירדוף אחריהם. מאות אלפי פלשתינאים שאינם יכולים להתפרנס ככבוד — יהפכו מהר מאוד ל"מסתנגנים", ל"פדאינים" ולגרוע מזה: יתנגשו עם היש' ראלים בנסיגות שוד, מיקוש ורצח בקיבוצי וישובי הדרום — אשר מזה למעלה מ-20 שנה שוחררו מהמועקה הזאת. הבריחה מן הר' רום של תושבים יהודים מפונקיבטחון, עלר' לה להיות אז הרבה יותר חמורה מזאת שפקדה את ישובי הצפון לפני מלחמת לבנון. קיבו' צים, עיירות הפיתוח, אשקלון עצמה, יהפכו ער מהרה למטרות לירי קטיושות מרחבי הר' צועה. וצה"ל ייצא לפעולות תגמול, ופשי' טות, להפצצות אוויריות? תחת איוה ממשלה — של דן מרידור ואהוד אולמרט המאוהב בעצמו, של יוסי ביילין וחיים רמון?

כמו ביהודה ושומרון, כך בחבל עזה, הי' הודים השונים המתגוררים שם מבטיחים שלא תקום מרינה פלשתינאית, אף אם שמיר (יחד עם מישה ארנס כמובן) יתקפלו לבסוף ויסעו לווישגנטון כדי להביא את הוויתור הישראלי הבא, סבוכים ברשת המלכודת אשר טוו בעצ' מם, בחוסר-דעת. ישובי חבל קטיף מהווים כיום את הערכובה החיונה שהתקפלות הממ' שלתית עדיין לא הגיעה לכיכר מוחמד החי' מישי מיסודו של שמעון פרס (וזכרים) בלב העיר העברית, אשקלון.

כן, רצועות רצועות, בתוך אוכלוסיה פלשתינאית עוינית בחבל עזה מבטיחה שם ההתיישבות היהודית שנצטרך להתמודד עם עתיד האוכלוסיה הפלשתינאית, לא ברך הבריחה אלא בנתיב האתגר. יש שם שטח מחייה לכולם, בהיות הרצועה צפופה פחות מאשר גוש דן רבתי פי ארבעה ער' שישה שם, בגוש קטיף, יש עולם אחר. יהודים שונים. וכמו תמיד המעטים, גם בחייהם, תודה לאל, הכתיחו כאן את החיים לרבים.

מפת חבל קטיף

מבוגרים אופטימיים, ילדים מקסימים, חלוצים של שנות ה-90'

הלימודים עלו משפחות לישוב פאת-שרה בדרום הרצועה, בסיוע המרכז החקלאי". חיים רמון ויוסי ביילין מרבי להג יודעים בכלל שהם קיימים? וליד הישוב הזה נשלמים עתה מבני הקבע של הישוב החילוני רפחיים; בתים נפלאים הנשקפים על החוף המושך סמוך לרפיח. כפי' נה הדרום-מערבית ביותר של גבול ישראל מצרים. אנשיו עוסקים בתחומי התיירות החי' נוך והתעשייה.

העשור הצעיר' היום

ב עיבני, חובשי הכיפות והחילוניים שפי' גשתי בגוש קטיף בשבוע שעבר, הזכירו לי את החלוצים חסרי האמונה הדתית שפי' גשתי לפני שנים רבות בקיבוץ שער-הגולן בעמק הירדן, כמו בקיבוצים אחרים של "השור' מצאתי את מה שאהבתי אצל הקיבוצניקים של "השומר הצעיר" — הקשר אל הקרקע ועיבודה ככל מחיר — בצד הגנה ושמידה על אזורי הספר. מי בכלל מדבר על קשיים ומכ' שוליים.

עובדה שראשי מפא"י ההסטרית, מנהיגי אחרות העבודה, הכירו בכך. מי שקבע את

ובאותו הזמן חזר ועלה בשבוע שעבר, על אדמותיו, לאחר 41 שנה, כפר דרום: אותו ישוב שנהרס ע"י הצבא המצרי במלחמת ה' שחרור, והשוכן על הצייר הראשי של חבל עזה.

הפארארוכס הוא שכל זה מתרחש לפי החלטות ממשלה, שחלק ניכר מחבריה, כולל כמה משרי הליכוד שכבר הפכו בהסתר-למ' חצה שותפי-הנסיגה של שרי המערך. מוכנים למסור לידי הפלשתינאים, למצרים, לירדנים את חבל עזה. עוד לפני יהודה ושומרון. כולם